

Komáromi János: csak harmincöt - harminchat sor
Radnótihoz

elemelkedtél a Földtől
már két generáció is felnőtt azóta
Lelked száll tovább
harmincöt év szenvedés
csak harmincöt év élet
harmincöt év halál

de nem...
nem csak szenvedés
szerelem és vágy is
és boldog mosoly
még ha azonnal meghalt anyád
és korán itt hagyott apád is

ölve-született árva-magányos életed
vérben fürdetett ostobán-hetyke sorsod
szerelem parázson friss mosolyra pirultál
a szó ereje még mocskok kezében is biztatott
míg végül tört irónként
rongyos utak puha sarába hulltál

exhumált
zsebben rejtőző szavaid
ma is szeretetről suttognak nekünk
míg fűtött szobák nyári hűvösében
a fennkölt művészet helyett
egymásba bújva szeretünk

mi tudhatjuk
mit jelentett neked
a haza ezer apró alkatrésze
mentél amíg menni tudtál
és mindig veled maradt
a kedves érintése

csak harmincöt
ennyit számoltak odafenn
ennyi is elég egy örökkévalósághoz
csak harmincöt
végtelenné vált percnyi létezésed
erőltetett menet a Menny kapujához